

ХАДЖИ ДИМИТЪРЪ СТАВА ВОЙВОДА

Въ Букурещъ Хаджи Димитър се срещнал съ Раковски. Първата среща между великия учител на революционерите и младия Хаджи Димитър оставила дълбоки следи въ душата на бъдещия войвода. Раковски говорѣлъ пламенно за освобождението на поробеното отечество. Всъка негова дума била жадно погълъщана отъ жадното за подвизи сърдце на Хаджи Димитра. Отъ тоя моментъ между двамата бележити синове на българския народъ се свързала тѣсна дружба. Хаджи Димитъръ се привързълъ къмъ Раковски заради неговата ученост, заради пламенното му слово. Раковски обикналъ Хаджи Димитра като по-малъкъ братъ заради мъжествения му видъ, безстрашието, което искрѣло отъ очите му, и голѣмата му омраза къмъ турците. Още съ първата среща Раковски разбралъ, че най-после българската земя е родила войводата

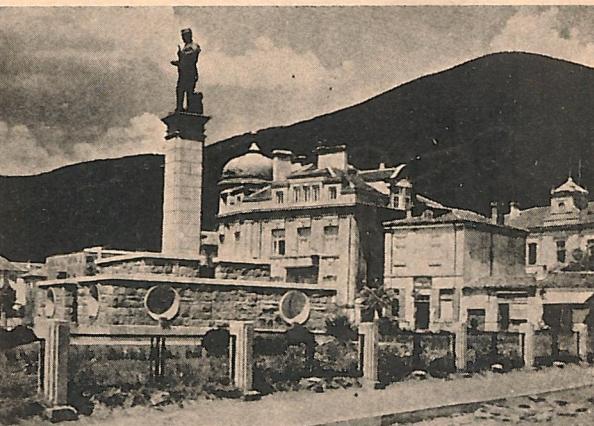
на войводите. Той събралъ набързо една малка чета, която трѣбвало да мине Дунава, да се отзове въ Търново и да убие гръцкия владика, който вършилъ много злочестини надъ беззащитното българско население. За войвода на тая чета билъ опредѣленъ двадесет и четири годишниятъ Хаджи Димитъръ.

Родството на Хаджи Димитра била неописуема. Най-после и той станалъ войвода. Въ неговите гърди зафучала страшна буря. Той искалъ по-скоро да литне къмъ Балкана, да развърти сабята си, да се отзове на хайдушкото сбогище — прочутата Иглицина поляна надъ Сливенъ и отъ тамъ като хала да се спуска въ градове и села, да отмъстява на турци, черкези и татари.

Още сѫщата пролѣтъ Хаджи Димитъръ повелъ малката си чета. А после ту самъ, ту съ войводите Стоянъ Папазовъ, Дѣдо Желю, Стефанъ Караджата, три години Хаджи Димитъръ шеталъ лѣтно време изъ Стара-планина.

Геройството на Хаджи Димитъръ му спечелило славата на „Балкански войвода“. Всички хайдове, които се скитали немили-недраги изъ ромънския градове, се покорявали на заповѣдите му и били готови, когато ги призове, да се наредятъ подъ знамето му.

Презъ 1867 г., когато Христо Ботевъ миналъ презъ ромънския градъ Гюргево, на пѣтъ за Русия, отбилъ се въ кръчмата на До-

Паметникъ на Хаджи Димитра въ Сливенъ